

Efterår 2014: Sydfrankrig

Det nordlige Vaucluse: Grillon (4)

Så gjorde vi alvor og flyttede os. Oprindeligt skulle det gå et godt stykke længere nordpå, men det bliver det ikke. Vi kan ikke få nok af den franske eftersommer med sol og varme, og da vejrudsigten lover dårligere vejr jo længere man kommer mod nord, vælger vi derfor at forblive lidt i området endnu – nærmere betegnet på en campingplads i den lille-bitte by Grillon, der ligger mellem Valréas og Nyons i Côtes-du-Rhône distriktet.

Vores plads op ad en vinmark. Mistralen er over, jeg har sat solsejlet op igen.

Tirsdag, den 23. september 2014

Campingpladsen, vi beslutter os for, hedder *Le Garrigon* (ACSI) og er relativt nyanlagt. Det kan ses på beplantningen, der stadig har noget at stræbe efter højdemæssigt. Imidlertid betyder det også, at solen når både bedre og længere ned til campisterne, der tydeligt placerer sig henne i solskinet. Og så er her også horisonter hele vejen rundt: blå, bølgende bakkedrag, kirketårn, vinmarker så langt øjet rækker.

Her er ikke særligt mange campister, heraf mest hollændere. Wifi er gratis, den bedste signalstyrke fanges fra reception og barområdet. Dér vandrer vi op med vores computere, men bliver desværre flere gange smidt af forbindelsen og må logge ustandseligt på igen. Dog bedre end ingenting.

Aftensmaden tilberedes, som efterhånden så mange gange før, på mit "udekøkken" i aftensolen, og vi når også dagens sidste stråler, mens vi sidder og spiser udenfor.

Onsdag, 24. September 2014

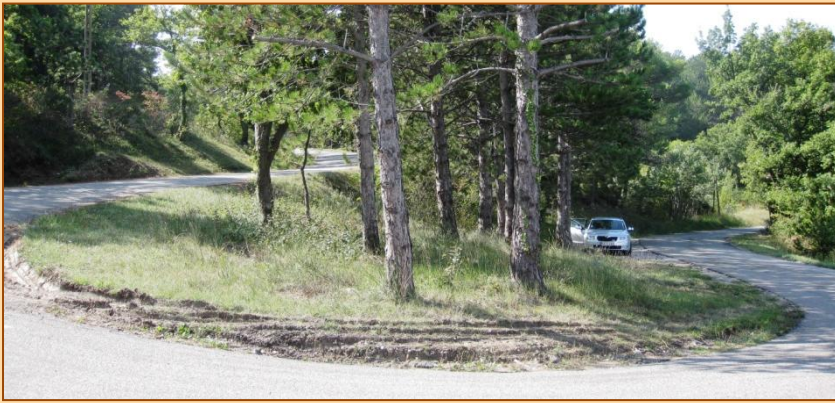
Silende heldagsregn! Vi leger i lang tid med internettet hjemme i campingvognen. Det viser sig faktisk, at signalet godt kan nå hertil, vor vi står, men er til gengæld lidt lunefuldt - men det går an. Senere tager vi os sammen og starter bilen til en regnsvejrstur i retning mod *Nyons*, som ligger ca. 18 km mod øst herfra. Landskabet bliver flottere og flottere, i takt med at vi kommer tættere på de grønne, skovklædte bjerge. Vinmarker og olivenlunde dominerer. Selve *Nyons* ser ud til at være et besøg værd, men det må blive, når solen skinner.

Ved en stor *Leclerc* er der et vaskeanlæg, så bilen lige kan få en omgang skønhedspleje og få fjernet alle de klistrede småprikker, som den fik under egetræet på campingpladsen i Apt. Bagefter handler vi i *Leclerc*-centret. Her køber jeg en smart lille mus til min Surface-computer. Den, jeg har med hjemmefra, har opgivet ævret.

Aftensmaden er denne gang en indendørssyssel. Vejrudsigten siger imidlertid fuld sol i morgen.

Torsdag, 25. september 2014

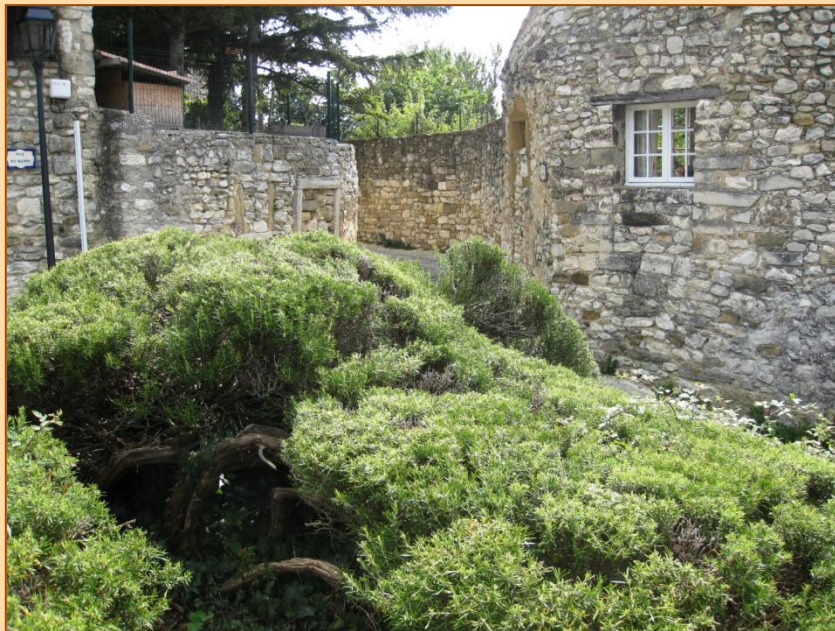
Frygtelig mistral hele natten – cyklerne væltede i nat, jeg hørte braget uden at vide, hvad det var, posen med genbrugs-affald (i Frankrig sorterer man skam affaldet) er spredt for alle vinde, solsejlet blafrer og slår vildt om sig, pløkkene arbejder sig langsomt op, så de må lige forstærkes med et ekstra sæt. Men: blå himmel.

Det kan man vist kalde en serpentinvæg. GPS'en har sendt os på afveje - eller også er det mig, der har tastet et forkert sted ind ...

Tager på udflugt mod Nyons. Først køber vi et vandrekort i Leclerc i Valréas, der ligger på vejen. Så drejer vi fra mod den lille bjergby *Rousset sur Vigne (foto)*, dér stiller vi bilen og forsøger at finde vandrestien. Mens vi går rundt i den kønne, lille by ser vi et mærke med pil og et vinglas på. Er det mon en henvisning til stien? Ok, så lad os da prøve. Vi følger afmærkningen og bliver ledt ud af byen og opad, forbi vinmarker og hen til et sært sandstensklippe-område, hvor vi spiser vores madpakke. Klipperne ligger i forskudte, vandrette lag ned ad en bjergskråning. Her er der vide udsigter hen over vinmarker og helt ud til en fjern horisont. Området er meget specielt. Den fint afmærkede vinsti fortsætter, og vi følger den indtil vi beslutter at dreje fra. Det synes nemlig, at den bliver ved og ved. Vi vil jo også nå at se på Nyons.

Et kønt anlæg i Rousset. Det er formklippede rosmarin (dem, jeg dyrker som krydderurt i potte derhjemme), her er man nødt til at bruge beskærsaksen for at tæmme dem.

Vi følger vinglasset og føres gennem smukke landskaber, forbi mange vinmarker. Frokostpakken spiser vi ved et ejendommeligt klippeparti med flot udsigt over land.

Frokoststedet og udsigten derfra. Rundt omkring ligger der små stakke af afskårne grene fra vinstokkene. Jeg tror det er dem, man brænder af her. Det er ikke det eneste sted, hvor vi ser røg stige op.

Inden vi fortsætter til Nyons vil Gert lige undersøge, hvad der gemmer sig mellem bjergene. Først kører vi op ad en slugtagtig dal uden navn, hvor vejen er meget smal. Det er et naturreservat, bjergene til begge sider er dækket med tæt egeskov, himlen er knaldblå, solen skinner. Vi kører, så langt vi kan; slugten er øde og virker som langt væk fra

alting. Alligevel er der et hus til sidst, tilsyneladende beboet. Men så stopper vejen også. Vi må ikke køre længere og vender om.

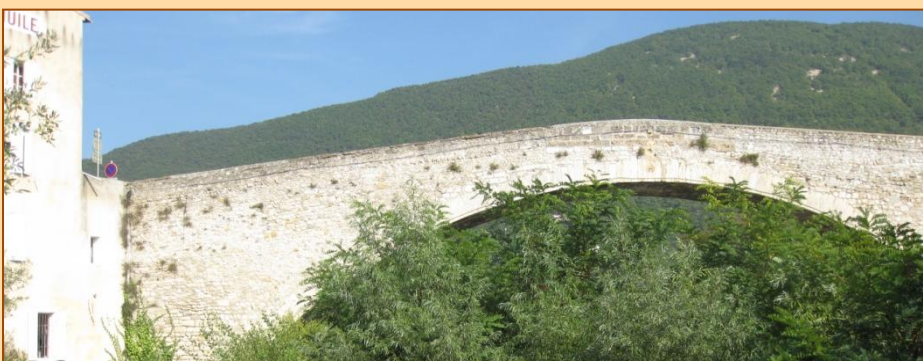

Stemmingsbillede fra den navnløse dal med græsset, svajende blidt i vinden. Her er meget øde.

I Nyons – der er 2 timers gratis parkering, men man skal trække en parkeringsbillet – går vi rundt og kigger. En sød lille by neden for de skovklædte bjerge og ved Eyguefloden nedenfor. Den overspændes af byens historiske attraktion: en rundrygget, lang, prunkløs bro fra romertiden. Derud over er der et par andre ting, der virker seværdige: en kirke, resterne af noget borg. Men vi hopper over denne gang.

En sidegade i Nyons og den romerske bro.

Hjemme igen er det tid til lidt afslapning. Vinden hiver og flår stadigvæk, derfor piller vi solsejlet ned. Pladsen foran bilen, der skærmer os fra de nordfra kommende, kraftige vindstød, er et godt

sted at nyde dagens drink på. Senere laver jeg mad, dengang igen udenfor, men vi spiser inde. Lidt internet og så i kassen. Det var så den dag. Ikke helt ringe endda.

Fredag, 26. september 2014

Stadig mistral, men typisk flot og klart vejr. Fordi der er en speciel anledning – vi mødte hinanden for 27 år siden – inviterer Gert til frokost. I vores bog har han i nabo-byen Grignan fundet en lille restaurant. Der er ca. 5 km, passende til en cykeltur, men det blæser alt for meget. Vi tager bilen.

Den meget, meget lille restaurant ligger i en af byens maleriske, meget, meget smalle skrånende gader (*se foto*). Der er 2 andre spisende, franske hold, da vi ankommer. Vi får os 35-Euro-menuen, som bare er en drøm, både hvad smagen og anretningen angår. Dertil ½ flaske Chablis og 1 l "gazeuse". En superb oplevelse.

Derefter spadserer vi op til det store slot og går lidt rundt, inden vi tager hjem igen. Det bliver en lille omvej over land, og så har vi også fortjent at sidde i læ i solen, der varmer skønt. Hen imod aften stiller mistralen

af, og det bliver vindstille. Gid det holder!

En spændende oplevelse: Campingpladsen er omgivet af vinmarker. I øjeblikket er der gang i vinhøsten. Der køres med store, højbenede traktorer gennem rækkerne af vinstokkene, traktorerne plukker automatisk druerne ned i et stort lad. Man kan høre deres brummende motorlyd rundt omkring, enten tæt på eller længere væk. Her sidst på

eftermiddagen er druehøstmaskinen kommet så tæt på os, som det kan lade sig gøre. Vi iagttager det hele fra første parket, da vores plads grænser lige op til en vinmark. Det er spændende, og vi er heller ikke de eneste, der står bag trådhegnet og kigger nysgerrigt-fascineret.

Lørdag, 27. september 2014

Hurra, mistralen er væk og er blevet afløst af fantastisk sommervej, næsten vindstille, blå himmel, fuld sol, op til 26 grader. Inden frokost tager vi en rask cykeltur ind til vores egen lille by Grillon og op til borgruinen, der på elegant arkitektonisk vis er integreret i en moderne glastilbygning, som tilsyneladende fungerer som en slags kulturhus med bibliotek.

Genial arkitektonisk løsning, synes vi. Her er det lykkedes, at integrere historie og moderne til en helstøbt enhed.

Th: De sidste rester af lørdagsmarkedet på kirkepladsen.

På campingpladsen har en gruppe franskmænd – tilsyneladende cykelentusiaster efter deres udstyr at dømmе - installeret sig i hytterne ikke langt fra os. De hygger sig rigtigt støjende på terrassen... På et senere tidspunkt trækker de heldigvis over til en anden hytte, en smule længere væk, og dermed dæmpes kommunikationsstøjen også. Det er anden gang, vi er så (u)heldige som følge af at bo tæt på mobilhomene. Vi forsøger, ikke at lade os distrahere af dem. Gud ved, hvordan det er om sommeren, når ALLE hytterne er udlejet, og ALLE sidder ude på deres terrasser og palavrer i munden på hinanden!

Søndag, 28. september 2014

Vejrmæssigt igen en billedbogsdag! Vi sidder og hygger, læser, spiser frokost, får os en øl, småblunder og til sidst vågner og tager en lille tur over land mod *Vinsobre* (sobre = bl.a. mådehold). Et skilt fortæller, at byen hører med til de byer med et "nom burlesque". Morsomt. Det bliver en smuk tur på en god times tid, op over et højdedrag med den flotteste udsigt ud over vinmarker, afhøstede lavendelmarker og olivenlunde, hele tiden med skovklædte højder i horisonten, hvoraf Mont Ventoux med sine ikke helt 2000 m er den højeste.

Vue ud over landskab fra et udsigtspunkt. Vinsobre med det sjove navn (vin + mådehold) er den nærmeste by. Mont Ventoux i baggrunden.

Vinmarker, hvis snorlige rækker elegant følger terrænet. Afhøstede lavendelmarker i stenet jord - man undrer sig over, at der i det hele taget kan gro noget, men skærvene holder på varmen, og det kan lavendel jo godt lide.

Vi har besluttet at tage videre i morgen. Først med mellemstop i Neydens, og derefter vil vi prøve at få plads på campingpladsen i Eguisheim i Alsace. Dér har vi været for mange, mange år siden med telt; nu vil vi prøve igen. I lang tid var det ellers været planen at tilbringe nogle dage ved Bodensøen – men Alsace hiver og flår stærkt i mig. Hvis ikke Eguisheim har en ledig plads tager vi bare videre til Ribeauvillé. Det ER jo også længe siden, vi har set til nogen landsmænd ...

Turen fortsætter [her](#)

Sylespidse cypresser, her på en planteskole.